

...IK WEET NOG HOE HET WAS...(1)

door **Roger TIMMERMANS**

Met bovenstaande titel refereer ik aan een bekend chanson indertijd gezongen door de talentrijke en populaire cabaretier Wim Sonneveld.

Die tekst schoot mij te binnen na het lezen van het interessante artikel "Caddy-Tailors in de Kapellestraat" door Michel Capon. Daarin heeft hij het over de huizen genummerd 50 en 52 in de Kapellestraat (De Plate, januari, p. 2008 - 12/16). Onwillekeurig moest ik terugdenken aan mijn kinderjaren toen we het pand Kapellestraat 50 bewoonden.

"Het zegt u waarschijnlijk niets
Maar het is waar ik geboren ben" (1)

Enkele jaren na de Eerste Wereldoorlog begonnen mijn ouders er een schoenenhandel. Het was een heel gewoon pand, enigszins beperkt in oppervlakte maar wel met voldoende ruimte in de hoogte. Het huis bestond uit een woonkamer, de winkel en drie verdiepingen; (Afb. 1). Mijn zuster en ik zijn er, op de bovenverdieping, met behulp van een vroedvrouw ter wereld gekomen. Ik vermoed dat alleen in probleemgevallen de huisdokter bijgeroepen werd. Enkele jaren later verhuisden we naar de Adolf Buylstraat.

Na ons, en nog gedurende de Tweede Wereldoorlog, werd ditzelfde huis bewoond door mijn oom en tante, B. Laureins, en hun drie kinderen (twee zonen en een dochter). Daar we een goede familieband hadden, kwam ik er toen ook nog dikwijls over de vloer. Trouwens mijn twee neven en ik waren speelkameraden die het goed met elkaar konden vinden.

"Ik was een kind, hoe kon ik weten
Dat dat voorgoed voorbij zou gaan" (1)

OORLOG

Mei 1940. Luchtbombardementen richtten enorme schade aan in Oostende. Ook de Kapellestraat kreeg het hard te verduren. Bijzonderlijk voor de strook tussen de St.-Paulusstraat en de Witte Nonnenstraat werd het een ware ramp.

In dit straatgedeelte bleven, aan de kant van de pare nummers, slechts drie huizen overeind. Nl. het nr. 52, hoek Sint-Paulusstraat, herenkledij "Caddy", het nr. 50, schoenhandel B. Laureins (mijn oom), en het nr. 48, textielzaak "Noma". Hier een kleine correctie bij het artikel van Michel Capon. De textielzaak "Aux Variétés" werd op het nr. 48 uitgebaat in de dertiger jaren, dus vóór de oorlog. In 1940 was de textielzaak "Noma" er gevestigd. (afb. 2). De overige huizen, tot aan de Witte Nonnenstraat, waren vernield of zo zwaar beschadigd dat ze, om veiligheidsredenen, dienden gesloopt te worden. Aan de overzijde van de straat, kant met de onpare nummers, was het niet beter. Hier bleven slechts een viertal huizen staan, nl. het huis nr. 63, dat hoek vormde met de Sint-Paulusstraat, betrokken door de familie Kalter, een textielzaak. Daarnaast de fel gehavende handelszaak "Grands Magasins A l'Innovation" op het nr. 61. En verder, in het volgende huizenblok, voorbij de Ooststraat, het nr. 31 boekhandel ABC, uitgebaat door André Boussy-Cattoire en het nr. 33. Beide huizen waren ook beschadigd, maar werden hersteld, en staan er nu nog als vooroorlogse getuigen die de vernieling overleefd hebben (Afb. 3).

De oorspronkelijke huizenrij zoals ze er uitzag in 1917, en bleef bestaan tot mei 1942.

Nr. 52: hoek Sint-Paulusstraat

Nr. 50: mijn geboortehuis

Nr. 48 – 46 – 44 – enz.

Wat overbleef van bovenstaande huizenrij na de luchtbombardementen.

Uiterst rechts nr. 52: hoek Sint-Paulusstraat: herenkleding "Caddy".

Nr. 50: Schoenenhandel B. Laureins – nr. 48 textielzaak "Noma"

Twee panden bleven verweesd achter tussen het puin.
Rechts nr. 31 Boekhandel ABC en links nr. 33

Zicht op de vernielde Kapellestraat , tussen Ooststraat en Sint-Paulusstraat.
Centraal achteraan: de "Peperbusse"

NA 1945

Het pand nr. 50 was na de oorlog nog slechts een kort leven beschoren. Hierover vernam je reeds meer in bovengenoemd artikel, p. 2008-13. "Veranderingswerken". De nummers 50 en 52 werden gesloopt en vormden samen een nieuwe en grotere kledingzaak "Caddy".

Hierdoor was ook mijn geboortehuis uit het straatbeeld verdwenen. Een nostalgische Wim Sonneveld besluit met de volgende, hier ook toepasselijke woorden:

....., het is voorbij
Dit is al wat er bleef voor mij
Een aspect en herinneringen" (1)

NOTA

Van de hele huizenrij (Afb. 1) tussen de Sint-Paulusstraat en de Witte Nonnenstraat, is het nr. 48 het enige vooroorlogse, tot nu toe, bewaarde pand.

BRON

(1) Tekst uit het chanson "Het Dorp" door Wim Sonneveld.

ILLUSTRATIES

- Afb. 1 - Foto Drüppel 294 W'Hafen.
- Afb. 2 - Fotograaf onbekend.
- Afb. 3 - Fotograaf onbekend.
- Afb. 4 - Uitgave: De Meester Oostende.